

“ అ ది పీ ర్యు ము ” - విష్ విష్ణువు సర్వప్రము

॥ బిష్ణుష్టహేషెయ ॥

పుణ్యంబరథరం విష్ణుం షణితర్ణం చంపర్ణుఽమ్ |
తుఫణ్ణతదనం ష్ణీయేత సర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస ష్ణీహేషెయ ॥

సమస్తప్రయం మతజేత నీరియః కృపానిధి ।
పాణి వైం భణిష్టైతేత భృత్యంధో దయైనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రవణ ఘలమ్ ॥

ద్విపాయనేష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుప్తమేయం । లుణ్యం తవత్తతుధ పాతీరారం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుధిగంభుతి లేచ్యతోనం । కిం తప్య తుష్టురజ్ఞైరాశీజనేన ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాట్లేతే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్తమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకిషచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాటేశ్వరస్యామినః, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషార, భక్తజనాసార, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారిష్ట్ర్యుర్ధ్వాభవృధ్వర్థం, విషుచికాత్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టుభావ సివారణార్థం
సర్వాప్యం, నివృత్తిద్వారా, సకలత్రేయోఽభవృధ్వర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జన్మాధు, నిబ్ధరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమత్యహశారతే, ఆదిపర్వతి, యథార్థి, పట్టింశదధికశతతమ, సప్తత్తింశదధికశతతమాధ్యాయస్తర్థత
శ్శీకపారాయఃం, ఆచార్యముఖేన కరిష్మామహే ॥

॥ వ్యోస ష్ణీహేషెయ ॥

ల్యోపం తణిష్టుహస్తైరం క్షేః ప్రాత్రుమకల్పాప్తమ్ ।
శరిషరిత్తుసం తండే షుకతితం తపోనిధిమ్ ॥

ల్యోపయ విష్ణుర్ణాయ ల్యోపర్ణాయ విష్ణుతే ।
నమే తై పుణ్యాఖధయే, ల్యోప్యోయ నమోనముః ॥

అధ్యాయః-136 పత్రీంశదధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్మహపర్వ
 కర్ణస్య భీమసేనాత్తిరస్మారో దుర్యోధనతః సమ్మానలాభశ్చ
 వైశమ్యాయన ఉవాచ
 తతః ప్రస్తోత్తరపటః సప్రస్వేదః సవేషధుః ।
 వివేశాతిరథో రజ్గం యష్టిప్రాణో హ్వయన్నివ ॥ ॥ 136-1 ॥

 తమాలోక్య ధమస్య క్ష్యో పితృగౌరవయుమ్రితః ।
 కర్ణో2భిషేకార్థశిరాః శిరసా సమవస్తత ॥ ॥ 136-2 ॥

 తతః పాదావవచ్ఛాద్య పటామ్నేన ససమ్మామః ।
 పుత్రేతి పరిపూర్ణార్థమబ్రవీద్రథసారథిః ॥ ॥ 136-3 ॥

 పరిష్వజ్య చ తస్యాధ మూర్ఖానం స్నేహవిక్లవః ।
 అజ్గరాజ్యాభిషేకార్థమప్రభిః సిషిచే పునః ॥ ॥ 136-4 ॥

 తం దృష్ట్యో సూతపుత్రో2యమితి సమ్మిష్ట పాణ్డవః ।
 భీమసేనస్తదా వాక్యమబ్రవీత్ ప్రహసన్నివ ॥ ॥ 136-5 ॥

 న త్వమర్థసి పార్థేన సూతపుత్ర రణే వధమ్ ।
 కులస్య సదృశస్తూర్ధం ప్రతోదో గృహ్యతాం త్వయా ॥ ॥ 136-6 ॥

 అజ్గరాజ్యం చ నార్థస్యముషభోక్తుం నరాధమ్ ।
 శ్యా పుతాశసమీపస్థం పురోడాశమివాధ్వరే ॥ ॥ 136-7 ॥

 ఏవముక్కస్తతః కర్ణః కిళ్చీత్ ప్రస్ఫురితాధరః ।
 గగనస్థం వినిఃశ్వస్య దివాకరముదైక్షత ॥ ॥ 136-8 ॥

 తతో దుర్యోధనః కోపాదుత్పాత మహాబలః ।
 భ్రాతృపద్మవనాత్తస్మాన్నదోత్పుట ఇవ ద్విపః ॥ ॥ 136-9 ॥

 సో2బ్రవీద్యోమకర్మణాం భీమసేనమవస్థితమ్ ।
 వృకోదర న యుక్తం తే వచనం వక్తుమీదృశమ్ ॥ ॥ 136-10 ॥

 క్షత్రియణాం బలం జ్యేష్ఠం యోద్ధవ్యం క్షత్రభస్తనా ।
 హరణాం చ నదీనాం చ దుర్యోధనః ప్రభవాః కిల ॥ ॥ 136-11 ॥

సలిలాదుళ్తితో వహ్నిర్వేస వ్యాప్తం చరాచరమ్ |
దధిచస్యాషితో వజెం కృతం దానవసూదనమ్ ||

॥ 136-12 ॥

ఆగ్నీయః కృత్తికాపుత్రో రాద్రో గాజ్ఞీయ ఇత్యపి |
శూయతే భగవాన్నేవః సర్వగుహ్యమయో గుహః ||

॥ 136-13 ॥

క్షత్రియేభ్యశ్చ యే జాతా బ్రాహ్మణాస్తే చ తే శ్రుతాః |
విశ్వామిత్రప్రభుతయః ప్రాప్తా బ్రహ్మత్వమవ్యయమ్ ||

॥ 136-14 ॥

ఆచార్యః కలశాజ్ఞాతో ద్రోణాః శప్తభుతాం వరః |
గౌతమస్యాన్వివాయే చ శరస్తమ్యాచ్చ గౌతమః ||

॥ 136-15 ॥

భవతాం చ యథా జన్మ తదప్యాగమితం మయా |
సకుణాలం సకవచం సర్వలక్షణాలష్టితమ్ ||

॥ 136-16 ॥

కథమాదిత్యసదృశం మృగీ వ్యాప్తుం జనిష్యతి |
పృథివీరాజ్యమర్మాయం నాజ్ఞరాజ్యం నరేశ్వరః ||

॥ 136-17 ॥

అనేన బాహుపీర్యేణా మయా చాజ్ఞానువర్తినా |
యస్య వా మనుజస్యేదం న జ్ఞాప్తం మద్వచేష్టితమ్ ||

॥ 136-18 ॥

రథమారుహ్య పద్మాయం స వినామయతు కారుగుకమ్ |
తతః సర్వస్య రజ్గస్య హాహోకారో మహానభూత్ ||

॥ 136-19 ॥

సాధువాదానుసమృద్ధః సూర్యశ్చాప్తముపాగమత్ |
తతో దుర్యోధనః కర్మమాలమ్యగ్రకరే నృపః ||

॥ 136-20 ॥

దీపికాగ్నికృతాలోకప్తస్మాద్రజ్గాద్వినిర్యయో |
పాణ్ణవాశ్చ సహద్రోణాః సకృపాశ్చ విశామ్పతే ||

॥ 136-21 ॥

భీష్మేణా సహితాః సర్వే యయుః స్వం స్వం నివేశనమ్ |
అర్జునేతి జనః కశ్మిత్ కశ్మిత్ కశ్మేతి భారత ||

॥ 136-22 ॥

కశ్మిద్మర్యాధనేత్యేవం బ్రువష్టః ప్రస్తితాప్తదా |
కున్ఱాశ్చ ప్రత్యభిజ్ఞాయ దివ్యలక్షణమూచితమ్ ||

॥ 136-23 ॥

పుత్రమజ్జీవ్యరం స్నేహచ్చన్నా ప్రీతిరజాయత |

దుర్యోధనస్యాపి తదా కర్కమాసాద్య పార్థివ |
భయమర్జునస్థూతం జీప్రమన్తరధియత ||

॥ 136-24 ॥

స చాపి వీరః కృతశప్తునిశ్రమః పరేణ సామ్యాభ్యవదత్ సుయోధనమ్ |

యుధిష్ఠిరస్యాప్యభవత్తదా మతిర్వ కర్కతుల్యో2స్తి ధనుర్దరః క్షితో || ॥ 136-25 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్మావపర్వణి అప్రదర్శనే పట్టింశదధికశతతమో2ధ్యాయః || 136 ||

అధ్యాయః-137 సప్తత్తుంశదధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్మావపర్వ

ద్రోణాచార్యకర్తృకం స్వకీయజిష్ట్యర్విజేషతో2ర్జునేన విజిత్య నిగృహ్య చ సమానీతస్య ద్రుపదస్య
రాజ్యార్థదానపూర్వకం మోచనమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్మావపర్వణి ద్రుపదశాసనే సప్తత్తుంశదధికశతతమో2ధ్యాయః || 137 ||

వైశమ్యాయన ఉవాచ

పాణ్ణవాన్మార్తరాప్తాంశ్చ కృతాప్తాన్ ప్రసమీక్ష్య సః |

గుర్వార్థం దక్షిణాకాలే ప్రాప్తే2మన్యత వై గురుః || ॥ 137-1 ॥

తతః శిష్యాన్ సమానీయ హ్యచార్యో2ర్జుమచోదయత్ |

ద్రోణః సర్వానశేషేణ దక్షిణార్థం మహీపతే || ॥ 137-2 ॥

“ప్రమోత్తిత”

ః “గౌతమింద్ర నాము సీంక్రిత్సనక్తి” ః

॥ అథ క్రమా ప్రార్థనా ॥

యదక్తరపదభ్యష్టం మాత్రాశీసం చ యద్భువేత్తి,
తత్సర్వం క్రమ్యతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకామ్రోమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయః ।
సర్వేభద్రాణి పత్సంతు మాకళ్తితీ దుఃఖబోగ్భువేత్తి ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

కాయేస వాచా మనసేంద్రియుర్వా బుద్ధుత్తనా వా ప్రకృతేస్ఫూభావాత్తి ,
కరిష్మి యద్భుత్తకలం పరష్ప్రా నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

త్రియః కాన్తాయ కణ్ణాణనిధయే నిధయేర్థినామి ,
తీవేజ్ఞాటసివాగొయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥